

Νέος στόχος η πραγματική σύγκλιση

Ανάπτυξη 5,5% και κοινωνική συνοχή οι δύο μεγάλες προκλήσεις για την Ελλάδα

Του απεσταλμένου μας
ΚΩΣΤΑ ΚΕΚΗ

ΦΕΙΡΑ. Κόποι, προσπάθειες, αγωνίες ετών έσβησαν χθες στη Φείρα μέσα σε ένα ποτήρι πόρτο, χρονιά του 1981, ημερομηνία ένταξης της χώρας στην τότε ΕΟΚ. Οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης χαιρέτισαν με ένα ποτήρι στο χέρι την Ελλάδα ως το 12ο μέλος της ΟΝΕ. Μια σεμνή τελετή διάρκειας οκτώ λεπτών και πολύ θερμή, για να δεχθεί τα συγχαρητήρια από τους Ευρωπαίους ηγέτες ο πρωθυπουργός κ. Κ. Σημίτης. Την ίδια στιγμή τα διεθνή μέσα μαζικής επικοινωνίας έστειλαν το μήνυμα: «η δραχμή παίρνει το πράσινο φως για την ένταξη στο ευρώ». Ο στόχος επετεύχθη. **Και τώρα ο επόμενος στόχος είναι, όπως τον περιέγραψε ο πρω-**

θυπουργός, η άνοδος μέχρι το τέλος της δεκαετίας του βιοτικού επιπέδου της χώρας με γρήγορους ρυθμούς ανάπτυξης από 3,5% στο 5,5%. Αλλά βέβαια αυτή η ανάπτυξη έχει και μια παράμετρο που θα απασχολήσει τα προσεχή χρόνια πολιτικούς και πολίτες, καθώς περικλείει και μια σοβαρή κοινωνική διάσταση. Πώς και προς ποια κατεύθυνση θα διανεμηθεί αυτό το προϊόν της ανάπτυξης και εάν θα το νιώσουν στην τσέπη τους οι φορολογούμενοι...

Γι' αυτό και ο πρωθυπουργός έσπευσε χθες να διευκρινίσει στη συνέντευξη που έδωσε ότι θα πρέπει «να ξεχάσουμε να μιλάμε για θυσίες, όλοι έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις – με την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ έκλεισε ένας κύκλος, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι έ-

κλεισαν και τα προβλήματα».

Κατά τα άλλα, το διήμερο των συζητήσεων των «15» στη Σάντα Μαρία ντε Φείρα (επί το ελληνικόν Παναγία η Πανηγυριώτισσα) δεν μπορεί να καταγραφεί ως ένας ακόμα σταθμός στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Απλώς οι «μεγάλοι» της Ευρωπαϊκής Ένωσης –κυρίως ο Γάλλος πρόεδρος Σιράκ και ο Γερμανός καγκελάριος Σρέντερ– επέδειξαν τη βούλησή τους για μια μελλοντική Ευρώπη ενοποιημένη όχι μόνον οικονομικά (μέσω του ευρώ), αλλά και πολιτικά. Μία συζήτηση που μοιραία έφερε στην επιφάνεια το δίλημμα και τους κινδύνους μιας Ευρώπης «δύο ταχυτήτων» πριν ακόμη απαντηθεί το ερώτημα «ποια Ευρώπη θέλουμε;». Η συζήτηση, πάντως, έχει ανοίξει και ελπίζεται μέχρι τον Δεκέμβριο,

στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας, να έχουν διαγραφεί μέσα από τις συζητήσεις της Διακυβερνητικής Διάσκεψης οι προθέσεις των «μεγάλων» και οι αντιστάσεις των «μικρών» ή των επιφυλακτικών χωρών σε μια περαιτέρω πολιτική εμβάθυνση της Ενωσης.

Αλλά, όπως είπε ο υπουργός Οικονομίας κ. Γιάννος Παπαντωνίου, η πολιτική ενοποίηση αποτελεί μια αναγκαιότητα για τη στήριξη της ΟΝΕ. Και αυτό διότι η ΟΝΕ απαιτεί μέτρα τα οποία έχουν πολιτικό και κοινωνικό αντίκτυπο που πρέπει να καλύπτονται από μια ισχυρή πολιτικά Ευρώπη.

Η ατμόσφαιρα στους κόλπους των «15» ήταν αρκετά βαριά, καθώς ο Αυστριακός καγκελάριος κ. Βόλφγκανγκ Σούσελ ήθελε να αρθούν οι κυρώσεις σε βάρος της χώρας

του, οι οποίες είχαν επιβληθεί όταν εισήλθε στον κυβερνητικό συνασπισμό το ακροδεξιό κόμμα της «Ελευθερίας» (ρεπορτάζ σελ. 9). Αλλά, η Γαλλία και το Βέλγιο δεν ήθελαν να ακούσουν κουβέντα και η άρνησή τους έφερε την Αυστρία να δώσει τη συγκατάθεσή της μόλις το τελευταίο λεπτό της Συνόδου στη συμφωνία για το μεγάλο θέμα της φορολογίας των καταθέσεων και των ομολόγων που απασχολούσε τους άλλους ηγέτες (ρεπορτάζ σελ. 22). Και όπως συνηθίζεται να λένε μετά το τέλος κάθε Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τέλος καλό, όλα καλά...

● Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα για την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ απέστειλαν χθες στον πρωθυπουργό ο αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος και ο πρώην πρόεδρος της Ν.Δ. κ. Μ. Εβερετ.